

az ezek végrehajtására az uniós jognak megfelelően hozott intézkedésekből, ezek között a Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló egyezmény 71. cikkének a személyek határátlépésére irányadó szabályok közösségi kódexének (Schengeni határ-ellenőrzési kódex) létrehozásáról szóló, 2006. március 15-i 562/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (5) és (20) preambulumbekkezdésével összefüggésben értelmezett (1), (2) és (5) bekezdéséből, hogy megengedhető az olyan nemzeti jogi szabályozás, amely úgy rendelkezik, hogy a tagállam állampolgárainak egyikével szemben kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmény elkövetése miatt az „ország elhagyás[át]” korlátozó közigazgatási kényszerintézkedést rendel el, ha ezen állampolgárt valamely harmadik állam bírósága e cselekmény miatt elítélte?

3. Az alapeljárás körülményei között úgy kell-e értelmezni az uniós polgárok szabad mozgáshoz való jogának gyakorlása vonatkozásában előírt korlátozásokat és feltételeket, valamint az ezek végrehajtására az uniós jognak megfelelően hozott intézkedéseket, ezek között a Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló egyezmény 71. cikkének a személyek határátlépésére irányadó szabályok közösségi kódexének (Schengeni határ-ellenőrzési kódex) létrehozásáról szóló, 2006. március 15-i 562/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (5) és (20) preambulumbekkezdésével összefüggésben értelmezett (1), (2) és (5) bekezdését, hogy valamely tagállam állampolgárának egy harmadik állam bírósága általi, e tagállam joga szerint kábítószerrel kapcsolatos súlyos szándékos bűncselekménynek minősülő cselekmény miatti elítélésével az általános és a különös megelőzés — ideértve mások egészségének fokozott védelmét — okán az elővigyázatosság elve alapján megállapítást nyert, hogy ezen állampolgár személyes magatartása egy jövőbeli, törvényben pontosan meghatározott, a kiszabott büntetés letöltésének időtartamával összefüggésben nem álló, de a büntetett előlethez fűződő hátrányok alóli mentesüléshez szükséges időtartam keretein belüli időszak tekintetében valódi, közvetlen és kellően súlyos veszélyt jelent a társadalom valamely alapvető érdekére?

2010. szeptember 1-jén benyújtott kereset — Európai Bizottság kontra Írország

(C-431/10. sz. ügy)

(2010/C 301/22)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Európai Bizottság (képviselők: M. Condou-Durande és A.-A. Gilly meghatalmazottak)

Alperes: Írország

Kereseti kérelmek

— A Bíróság állapítsa meg, hogy Írország — mivel nem fogadott el minden olyan törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezést, amely szükséges ahhoz, hogy megfeleljen a menekültstátusz megadására és visszavonására vonatkozó tagállami eljárások minimumszabályairól szóló, 2005. december 1-jei 2005/85/EK tanácsi irányelvnek⁽¹⁾, vagy legalábbis a Bizottsággal nem közölte az e rendelkezések nemzeti jogba való teljes átültetésére vonatkozó intézkedéseket — nem teljesítette az irányelvből eredő kötelezettségeit;

— a Bíróság Írországot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az irányelv átültetésére előírt határidő 2007. december 1-jén lejárt. Az irányelv 15. cikkének átültetésére előírt határidő 2008. december 1-jén lejárt.

⁽¹⁾ HL L 326., 13. o.

A Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Belgium) által 2010. augusztus 26-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Ministerie van Financiën és Openbaar Ministerie kontra Aboukacem Chihabi és társai

(C-432/10. sz. ügy)

(2010/C 301/23)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Az alapeljárás felei

Felperesek: Ministerie van Financiën, Openbaar Ministerie

Alperesek: Aboukacem Chihabi és társai

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

a) A Közösségi Vámkódex 221. cikkéhez

1. Úgy kell-e értelmezni a Vámkódexnek a 2000. november 16-i 2700/2000/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet [...] ⁽¹⁾ 1. cikkének (17) bekezdésével módosított, módosítás előtti 221. cikkének (1) bekezdését és 221. cikkének (3) bekezdését (amelyet a 2913/92/EGK tanácsi rendelet [...] ⁽²⁾ állapított meg), hogy valamely okiratot, amelyben a vámot megállapítják, és azt a vámhatóságok az adóssal közlik, csak akkor lehet a Vámkódex 221. cikkének (1) bekezdése és a 221. cikkének (3) bekezdése értelmében vett közlésnek tekinteni, ha a vámhatóság a vámot már azelőtt könyvelésbe vette (azaz, ha a könyvelésbe vagy más, ilyen funkciót ellátó hordozóba bejegyezte), hogy azt a fent említett okirat révén az adóssal közölte?
2. A Vámkódex (2913/92/EGK rendelet) 221. cikke (1) bekezdésének — amely szerint egy vámadósság könyvelésbe vételének meg kell előznie a közlését — abban az értelemben történő megsértése, miszerint megállapítható, hogy a vámadósság közlése (2004. július 2.) a könyvelésbe vétele (2005 második negyedév) előtt történt, ahhoz vezet-e, hogy a hatóság utólagos beszédre vonatkozó joga megszűnik?
3. Úgy kell-e értelmezni a Vámkódex 221. cikkének (1) bekezdését, hogy a vámtartozásnak a feltételezett adós részére történő közlése nem érvényes, ha a vámtartozás előzetes könyvelésbe vételére nincs bizonyíték?
4. A Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló 2913/92 tanácsi rendelet 221. cikkének (1) bekezdése értelmében hatálytalannak vagy nem létezőnek kell-e tekinteni az adósnak küldött, vámtartozásról szóló közlést, ha a közlést megelőzően a vámtartozást nem vették könyvelésbe, aminek következtében a vámhatóságok nem vehetik ki a vámtartozást, kivéve, ha később, a vámtartozás könyvelésbe vételét követően az erre előírt határidőn belül újabb közlést küldenek?
- b) A Közösségi Vámkódex 202. cikkéhez
1. Úgy kell-e értelmezni a Vámkódex 202. cikke (1) bekezdésének a) pontját, hogy a behozatalivám-köteles árukat pusztán amiatt léptették be jogszabályellenesen a vámterületre, mivel ezen árukat a Vámkódex 43. cikke szerinti gyűjtő árunyilatkozatban téves áruleírás alatt tüntetik fel, jöllehet
- a Vámkódex 202. cikke (1) bekezdésének második albekezdése kizárólag a Vámkódex 38–41. cikkére és 177. cikkének második francia bekezdésére utal, a Vámkódex 43. cikkére nem,
- a 2454/93 végrehajtási rendelet 199. cikke szerinti kötelezettség a vámáru-nyilatkozatban szereplő adatok pontosságával kapcsolatban csupán a vámáru-nyilatkozatra utal, a gyűjtő árunyilatkozatra nem,
- a személy, akinek a gyűjtő árunyilatkozatot be kell nyújtania, gyakorlatilag és jogilag sem tudja ellenőrizni, hogy a konténerben milyen áruk találhatók?
2. Amennyiben az első kérdésre adandó válasz igenlő: úgy kell-e értelmezni a Vámkódex 202. cikkének (3) bekezdését, hogy valamely személy (a hajózási ügynök), aki a gyűjtő árunyilatkozatot a megbízója (hajózási vállalat) nevében és költségére benyújtja, egyedül a gyűjtő árunyilatkozatban szereplő téves áruleírás miatt e rendelkezés első francia bekezdése értelmében úgy minősül mint „az a személy, aki az ilyen árut jogellenesen bejuttatta”?
3. Amennyiben a második kérdésre adandó válasz nemleges: úgy kell-e értelmezni a Vámkódex 202. cikkének (3) bekezdését, hogy azzal ellentétes egy olyan nemzeti rendelkezés, mint a vámokról és jövedéki adókról szóló általános törvény 24. cikkének 2. §-a, amely alapján valamely személy, aki másik személy javára és annak nevében a gyűjtő árunyilatkozatot benyújtja, automatikusan a vámtartozás adósává válik, anélkül, hogy az érintett személynek lehetősége lenne igazolni, hogy ő nem vett részt az áru vámterületre történő jogellenes bejuttatásában, és nem tudta, vagy nem kellett volna tudnia, hogy az árut jogellenesen juttatják be a vámterületre?
4. Úgy kell-e értelmezni a Vámkódex 5. cikkét, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti szabály, mint a vámokról és jövedéki adókról szóló általános törvény 24. cikkének 2. §-a, amely megakadályozza a közvetlen képviselőt — azaz olyan személyt általi képviselőt, aki a megbízó javára és annak nevében lép fel — alkalmazását, mivel ez a személy a gyűjtő árunyilatkozatban szereplő téves áruleírás esetében automatikusan felelőssé tehető vámtartozásért?
5. Az áru jogellenes bejuttatása okozójának, és így e rendelet 202. cikke (3) bekezdésének első francia bekezdése értelmében vett adósnak kell-e tekinteni azt személyt, aki a gyűjtő árunyilatkozatot elkészítette és aláírta, legyen az közvetlen vagy közvetett képviselője annak a személynek, aki az árut a Közösség vámterületére bejuttatta, amennyiben a gyűjtő árunyilatkozatot a bejuttatott áru téves áruleírás alatti adataival nyújtják be, aminek következtében a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló 2913/92 rendelet 202. cikkének (1) bekezdése értelmében vámtartozás keletkezik, valamint amennyiben e személy a gyűjtő árunyilatkozat benyújtása érdekében csak azon adatokra támaszkodik, amelyeket neki az árut a Közösségbe bejuttató hajó kapitánya bocsátott a rendelkezésére, illetve, a hajó fedélzetén található és a célkikötőben kirakodandó konténerek rendkívül nagy számára tekintettel ténylegesen nem volt lehetősége arra, hogy a vámhatóságoknál leállított konténer tartalmát olyan szempontból megvizsgálja, hogy az megegyezett-e a rendelkezésére bocsátott azon okiratokkal, amelyek alapján a gyűjtő árunyilatkozatot elkészítette?

6. Az áru a Közösségbe történő jogellenes bejuttatása okozójának, illetve ennek következtében a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló 2913/92 rendelet 202. cikke (3) bekezdésének első francia bekezdése értelmében vett adósnak kell-e tekinteni a hajó kapitányát és azt a hajózási vállalatot, amelyet képvisel, amennyiben a képviselő a kapitány adatai alapján olyan gyűjtő árunyilatkozatot nyújtott be, amelyben a bejuttatott áru valótlán áruleírás alatt került megadásra, aminek következtében az árunak a Közösség területére történő jogellenes bejuttatása miatt e rendelet 202. cikkének (1) bekezdése értelmében vámtartozás keletkezett?

7. Amennyiben az ötödik és/vagy hatodik kérdésre adott válasz nemleges: az ötödik és/vagy a hatodik kérdésben hivatkozott személyek az adott körülmények között adósnak tekinthetők-e a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló 2913/92 rendelet 202. cikke (3) bekezdésének második franciabekezdése értelmében?

(¹) A Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló 2913/92/EGK tanácsi rendelet módosításáról szóló, 2000. november 16-i 2700/2000/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 311., 17. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 10. kötet, 239. o.)

(²) A Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet (HL L 302., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 4. kötet, 307. o.)

A Törvényszék (harmadik tanács) T-515/08. sz., Volker Mauerhofer kontra Európai Bizottság ügyben 2010. június 29-én hozott végzése ellen Volker Mauerhofer által 2010. szeptember 3-án benyújtott fellebbezés

(C-433/10. P. sz. ügy)

(2010/C 301/24)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: Volker Mauerhofer (képviselők: J. Schartmüller Rechtsanwalt)

A másik fél az eljárásban: Európai Bizottság

A fellebbező kérelmei

— A Bíróság helyezze hatályon kívül a fellebbezés tárgyát képező végzést;

— hozzon végleges döntést az ügy érdemében és semmisítse meg a vitatott intézkedést, vagy másodlagosan új határozathozatal céljából utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé;

— gyakorolja korlátlan felülvizsgálati jogkörét, és ítéljen meg a javára 5 500 euró összeget a vitatott intézkedés elfogadása során elkövetett jogsértésből és a csoportvezető (1. szakértő) számára adott megfelelő utasítások hiányából eredő pénzügyi veszteség megtérítése érdekében;

— a Framework Contract Support Teamet kötelezze a Contractor Assessment Form benyújtására, amelyet a jogvita tárgyát képező projekttel kapcsolatban készítettek;

— az ellenérdekű felet kötelezze az elsőfokú eljárás és a fellebbezési eljárás során felmerült költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező a vitatott végzés hatályon kívül helyezését a következő jogalapokra hivatkozva kéri:

— A fellebbező észrevételeinek nyelvi felülvizsgálatával kapcsolatos tények elferdítése;

— A megfellebbezett végzés nyelvi felülvizsgálatra vonatkozó indokolásának téves elemzése;

— Az alperes teljesítésével kapcsolatos kérdés téves elemzése;

— Annak jogellenes megállapítása, hogy a vitatott határozat nem befolyásolja a fellebbező, mint harmadik fél helyzetét;

— Annak jogellenes megállapítása, hogy a vitatott intézkedést az alperes nem hatósági jogkörében eljárva fogadta el;

— Annak jogellenes megállapítása, hogy a vitatott intézkedést megfelelő időben és módon hozták meg;

— A fellebbező érdekeinek jogellenes megsértése az előírt eljárások mellőzésével;

— Az egyenlő bánásmód általános közösségi jogi elvének és a fellebbező alapvető jogainak megsértése;

— Annak jogellenes megállapítása, hogy a napok szakértők közötti elosztásában nem történt lényeges változás

— A tisztességes eljáráshoz való általános közösségi jog megsértése.

2010. szeptember 15-én benyújtott kereset — Európai Bizottság kontra Németországi Szövetségi Köztársaság

(C-445/10. sz. ügy)

(2010/C 301/25)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: Európai Bizottság (képviselők: C. Egerer és A. Alcover San Pedro meghatalmazottak)